

Nobilissime Domine,

De filio tuo est *ἐπιγράμματα* propiorior. Nec anxie deprecabor
 errorem, qui sic veritati facies preferendus. Subito scri-
 bentis memoria occurrebat carmen clarissimi Henrifi nostri
 in filiolum primogenitum, ut iam vidi cum gaudio, videntane.
 Dignum sine artificis grande parentis opus, ut cum in summo
 gloria fas digio positas superare nequeat, factum aequat maiorum
 virtutes, deestque tantis virtutibus consequatur premia. Quod illi
 longe facilius, si hereditariis ingenij dotibus inter paucos excellens
 diu mortalibus intersit, quam si immaturis fato ad plures abitus
 mortalitatem exeret. At vero maiorem tibi, Nobilissime
 Domine, qui non siveculo, ut scribis, sed toto trunco sis orbatus,
 cordolij carissam esse oblatam obitu praesentissime uxoris,
 equidem vehementer doleo. Non ignarus enim tanti mali, non
 leviter lugentibus cupio. Sed quae, dum de excellentia
 foeminae seruo serbo, ne divinis tam excellentis seroinae
 virtutibus apud meum orbatum patiara. Videre potnis di capitum
 argumenta ex Epigrammatis Boyi nostri. Ipse etiam hie
 de ferre posset versus illos bis mille in gratiam olim, & rogati
 hochstinae matronae, ^{scriptis,} abq; dubio nri & ornamento futuris operi
 vernaculo, quod sic iam coepit exaudi. In Latino carmine,
 quod honori meo scribere dignatus es, ut elegantiam ac
 devota inice admiratus sum: ita profecto oribus ad
 laudes meas, quas larga nimis manu, sed benigna, congeris.
 Fortasse poetarum sacra aether non constant, & ut ille
 dixit, *ἄλλα πρόδοξα λόδοι*. imo & amici de amicis.
 In gemina persona errorem tuum non minus aequo seravo
 animo, quam de meum de filioo hie hie antimo. Accipi sero
 nobilissime seroimana de vita termino epistolam, qua
 vix quicquam doctius, vix elegantius aut sero dms scribi posse
 videtur. Illa erit totus disputationis terminus. Praemittam
 tamen, quas ex Italia, & aliunde misero. *Ἐπεὶ ἔργα ἐν ἐρεσά
 κὲ διαλέξει*
Αἴν' ἔργων, κὲ ὑπεροχῶν ἔργων ἄλλων.

Dordrecht. vii. Kal. Mart. MDCCXXXIX.

Nobilissimo nomini tuo
obstrictissimus
chicus

Beverovicinus

Hug. 37.

Nobilissimo Geroi
D. Cos Constantino Hugemo,
Equiti, Imperialis Domini,
Principi à confily & secretis.

Agam.